

rum est quod STEPHANVS, homo in doctrina ac moribus suis integerrimus, tot contumeliis affectus et grauiissima morte multatus est. Varia enim hominum genera in accusando et ad supplicium rapiendo STEPHANVM consueta quadam malitia coniuncta fuisse, relatam legimus. Legatus diuinus, LVCAS, nobis quinque Iudaeorum genera enarrat, qui STEPHANO infensissimi hostes fuerunt, suisque falsis testimoniis Senatui Hebraeorum magno persuaferunt, ut hunc uirum probum tanti supplicii reum iudicarent, dum hac de re ita scribit: d) ἀνεσησαν δε τινες των εκ της συναγωγης λεγομενης λιβερτινων και κυρηναιων, και αλεξανδρων, και των απο κιλικιας, και ασιας συζητηντες τω στεφανα.

Primo statim loco in hoc dicto uox *λιβερτινων* occurrit, quae inter eruditissimos uiros magnam excitauit litem. Igitur operae pretium esse arbitror, si posthabitis omnibus in hos homines orationem meam uertam, omnemque nauem operam, ut testimoniis optimorum et fide dignissimorum Scriptorum demonstrarem, quales non fuerint, et contra ea ad quodnam hominum genus iure quodam suo referri potuerint. FRANCISCVM IVNIVM, qui uocem LIBERTINORVM a uocabulo quodam *Aegyptiaco* LVBRA TENV, deriuat, et statuit, LVCAM LVBRA TENORVM scripsisse, una cum TREMELLIO, ut et PASORE, IVNIVM in deriuatione ea secutis, eleganter ac erudite refutauit e) NICOLAVS FVLLERVS. Pari modo illi errant, qui cum IACOBO GOTHOFREDO f) affirmant, non esse legendum

d) Act. VI, 9.

e) in Miscell. Lib. II. cap. I.

f) in Commentario suo in Codicem Theodosianum Tom. VI. Lib. XVI. titulo VIII. de Iudaeis Coelicolis et Samaritanis, pag. editionis Maruilliae